

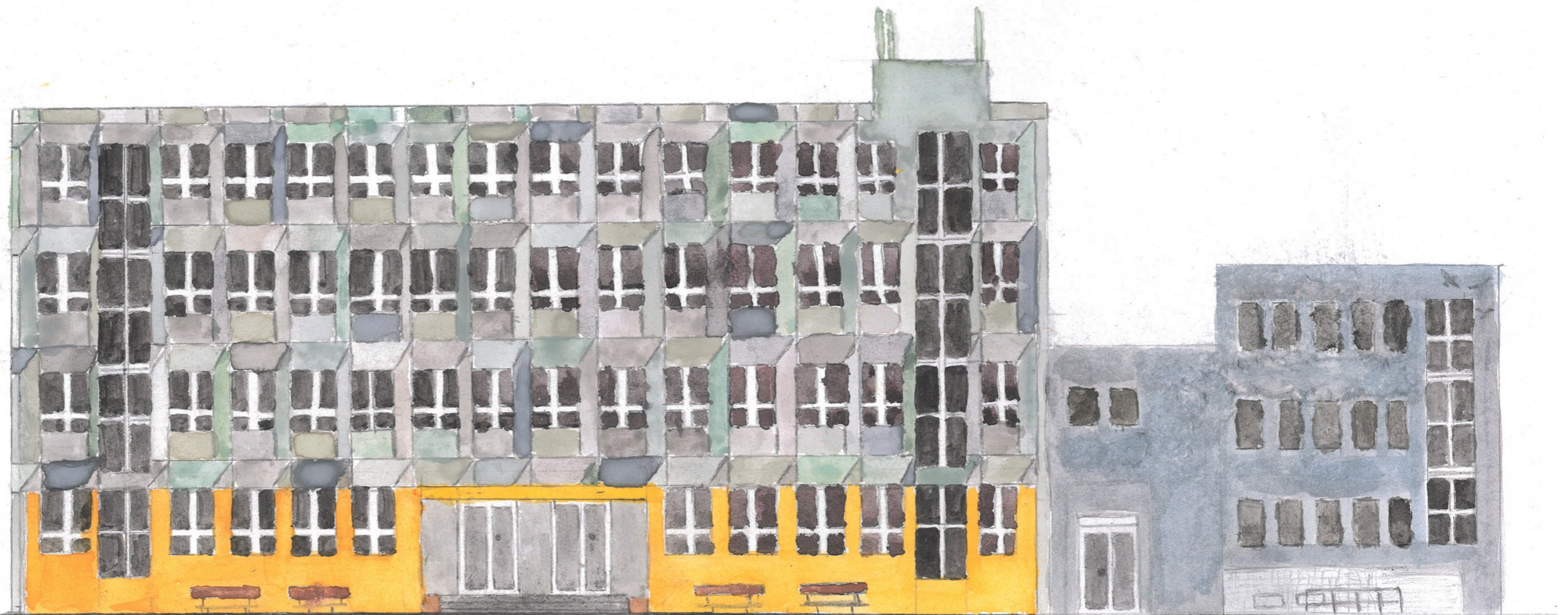
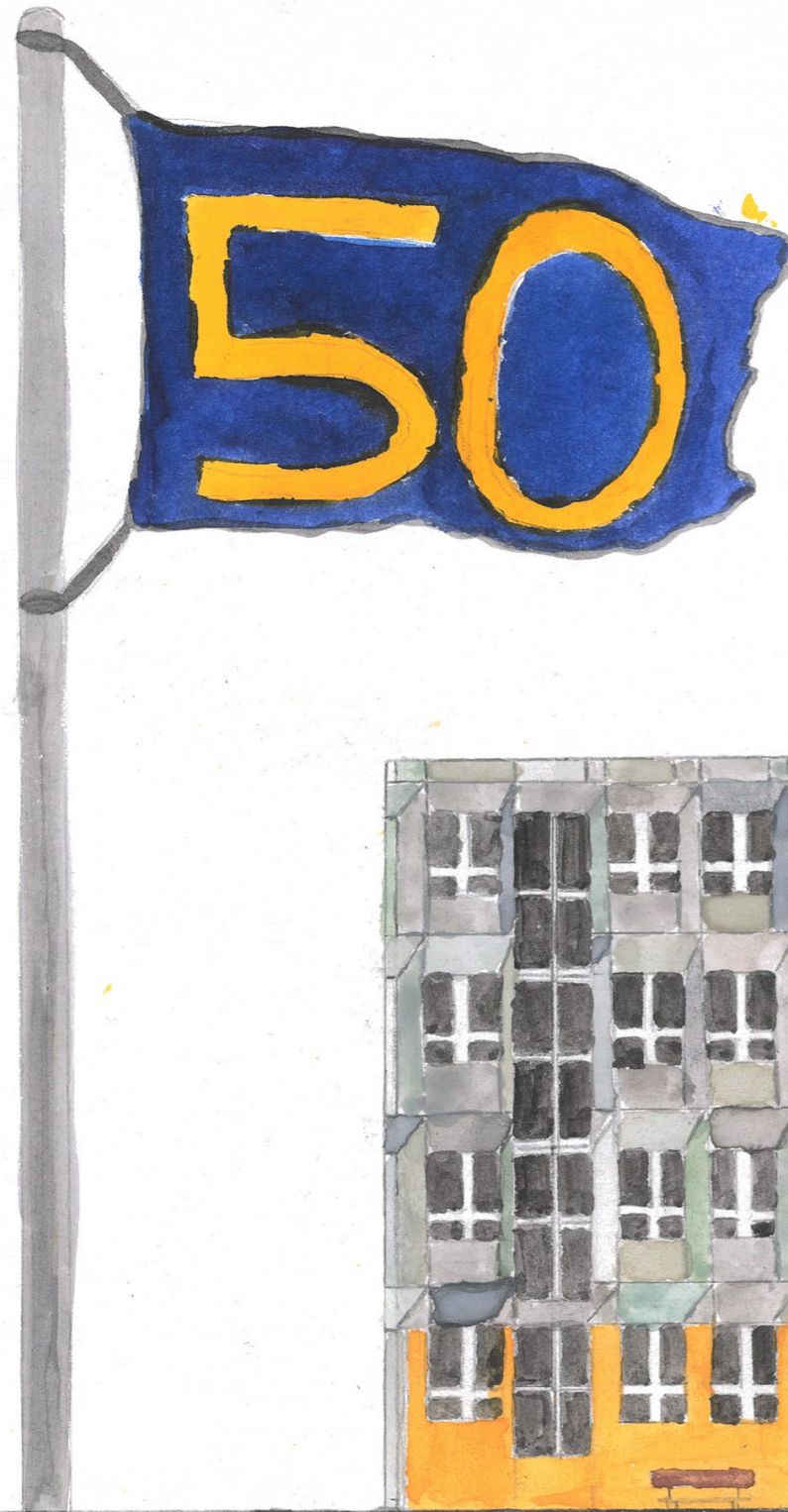
Gymnázium, Praha 9, Litoměřická 726

Gym.lit.

ROČENKA 2022/2023

K 50. VÝROČÍ ZALOŽENÍ GYMNÁZIA

1973—2023

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

www.gymnit.cz

Anička R
Eli R
Ani P

Jelena
Esterina <3
Lišice

Edit

Pája

Pampeliska

Pája

Nelinka &
Vandika

Elen

Viky

Raslyn

Ležáček

Bra

Kryštof

Honza

Mirka

ELLINKA <3

Kateřina

Ivo

Cepina
Wildo

Beruška

Když jsme poprvé přišli do školy,
neznali jsme se.
Co jsme udělali?
Poznali jsme se.

Odjeli jsme na adapták,
dali jsme si první společnou věc,
každý byl najednou každého parták,
nebyli jsme soupeři.

Stala se z nás jedna velká skupina,
taková malá rodina.
Snad nám to vydrží až do oklady,
ale víte co?
O to ani nemáme žádné obavy!

Marsik

Kotoučák

Bonda

Fanda

1.G - MIZENÍ

autor: Viktorie Součková, 1.G

Skoro na samém konci světa stojí škola. Vede ji společenství profesorů s názvem GYMLIT Aliance. Budova je velká, hezká a plná studentů. Některým jde více chemie, jiným fyzika, biologie anebo angličtina. Nikomu však nejde všechno. Žáci jsou tak šťastní a tak poslušní, že je ani nezajímá, proč jsou některé prostory na škole ZAKÁZANÉ.

Bylo 5. 3. 2200. Na GYMLITU právě probíhalo pozdravení nového ředitele školy Přemysluse Maximuse. Měl odporné prořídlené vlasy, krátký knír připomínající dvě štětky, kostkované kalhoty, oranžové sako a polobotky. „Děkuji a velmi si vážím vašeho potlesku. Teď se ale prosím rozejděte do tříd na hodinu,“ řekl ředitel.

Nastala osudná chvíle. Všichni seděli v lavicích a učili se. Z ničeho nic se z rozhlasu ozvalo: „Prosíme žáka s kódem dvanáct, aby se urychleně dostavil do kanceláře Aliance z důvodu ověření studijních výsledků“. Hynek sebou škubl. Poslechl rozhlas a vydal se po prázdných chodbách do kanceláře. Potichu jde a v duchu přemítá. Myslí si snad Aliance, že bych se naboural do Bakalářů? Myslí si snad Aliance, že jsem něco provedl? Hynek přemítal tak dlouho, dokud nedošel před ony dveře. Zklepal.

Po čtvrté vyučovací hodině začalo být jeho spolužákům z 1.G zvláštní, že se ještě nevrátil. Bez něj byl totiž ve třídě až moc velký pořádek a klid. O přestávce si holky Laura, Lucka, Zuzka a Viki potřebovaly sdělit své pochyby o studentech, kteří se už měsíc nevracejí z výběrového školního výletu do Drážďan. Vydaly se tedy do soukromí k tělocvičně.

Ucítily hrozný zápach. Pátrají po původu příšerného smradu. Najednou jim ztuhla krev v žilách. Zpod dveří tělocvičny (která je mimochodem už měsíc zavřená) vytéká tekutina připomínající benzín. Laura se neudržela a chytila za kliku u dveří, které se pomalu otevřely... Zvědavé holky musely vejít dovnitř.

Hala byla osvětlena bílým nepříjemným světlem. Na nemocničních lůžkách nehybně leželo asi patnáct studentů. Vedle nich stála mřížovaná cela a v ní osoba. Dívky přišly blíže a rozeznaly jejich třídní profesorku Kolesárovou. Rychle popadly klíč ležící kousek od cely. Paní profesorku pustily ven a následně spustila. „Děkuji vám moc za záchranu, ale ještě není vyhráno. Při pozorování jsem si všimla, že studenti nejsou už normální. Aliance nazývá nový model žáků *Magnus discipulus*. Jde o přeměnu lidí na takzvané super studenty. Všichni jsou ve fázi zrobotizování. Nejdůležitější je prý anténka, která jim trčí z hlavy. Musíme je všechny odpojit, než bude pozdě. Včetně ředitelovy anténky. On totiž není člověk.“ Všem posluchačkám spadla brada, ale nebyl čas na dotazy. Uposlechlly profesorku a všem ležícím studentům odpojily hlavní komponent výstroje. Zachráněné studenty nechaly bezvládně ležet na lůžkách i s drážďanskými suvenýry. Jediný Hynek byl schopen pohybu. Rychle se za partou rozběhl.

Když všichni dorazili do ředitelny, přepadli odporného Přemysluse Maximuse a servali mu z hlavy drát.

Ohromně se jim ulevilo po tak náročném programu. O dobrodružství se dozvěděla celá škola. Čin byl nahlášen a paní profesorka se stala prezidentkou vesmíru. Všichni ji oslavovali a škola se stala veleznámou. Po důkladném průzkumu se zjistilo, že zbytek GYMLIT Aliance projekt *Magnus Discipulus* vůbec nechtěl. Ovšem jak už to tak bývá, jejich snažení bylo zcela marné. Ředitelovy výhrůžky o proměně na roboty byly brutální.

Ovšem pořád zbývá jedna otázka. *Kdo ovládal Přemysluse?!*

Vali Zuzka
Boryl
Rajko
Jana
Aneta
Flora
Tereza
Eda
Elen
Adelka
Elen

Misa
Hana
Dofa

Michal Sam
Dan
Krisťan
Adrián
Rosťa
Tobik
Niteka
Krisťan
onduša

hrajú si
naštvete, prehodí
vaš pres pútku
télouciény

sportovní
multitalent

spici
lyžar

umělkyně
všemo
druhu

ujecena
Elsa

inženýr
titulu
ing.

čatalista
#1

maskot
šede
mikingy

profesionální
čtenář

triani
fashionistka

zeměpisný
maniak

Misa
Hemča

animovaný
basketbal

Popovici

čatalista
#2

budoucí
Mozart

hyperaktivní
pavlaň

ajťák, který nikdy
nenosí sešity

obedový
sprinter

agresivní
hokejka

tichý
dnytrólin

triani
bufet

Shoaholic
Dan

věelka Mařa:
tiskový
mluvčí Z.F.

zná všechny
všude

bezdráh
rugbista

mala'
kvarlinka

Rayan
Da Vinci

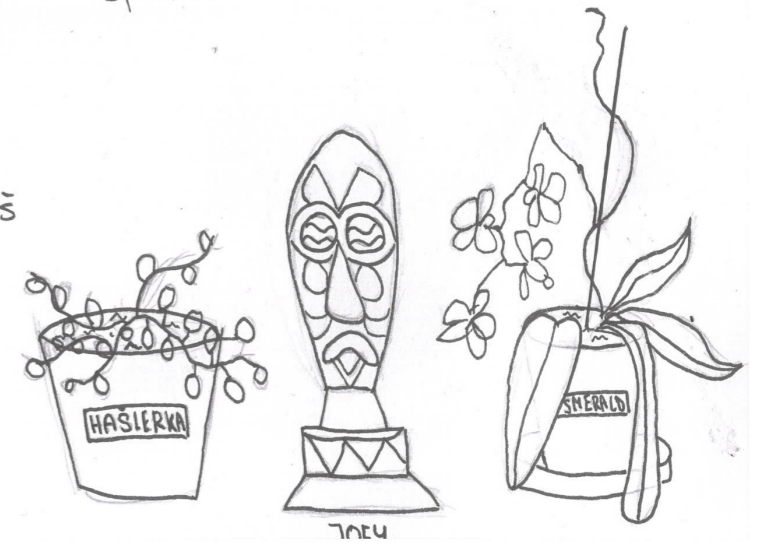
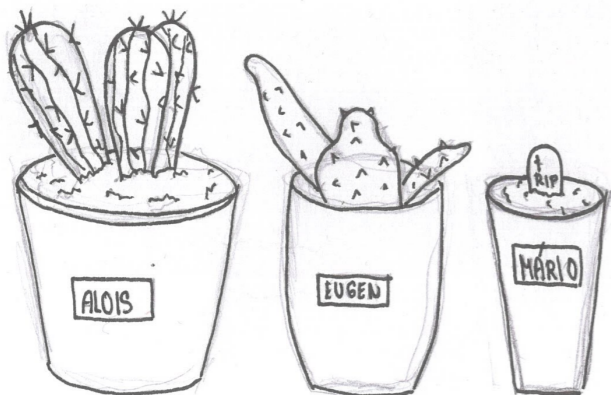
agresivní
bobeš

triani
mamča

světověznámá
youtuberka

triani
sportovec

agresivní
slanina

TRHU

2.G

Něco o nás

Jsme třída plná úžasných sportovců a uměleckých talentů, vždy když se do něčeho pustíme, dáme do toho vše. Účastníme se spousty soutěží. Vyhráli jsme druhé místo ve školním volejbale proti terciím, skončili jsme jako první gymnázium v Praze v dívčím florbale, ale také jsme se umístili s výbornými výsledky ve vědomostních olympiádách. Také se ale umíme navzájem povzbudit a podpořit.

Naše nejlepší zážitky

Náš adapták. Vytvořili jsme si skvělý kolektiv plný přátel, tolerance a pomoci. Také jsme objevili spoustu talentů.

Při naší imatrikulaci jsme se opravdu předvedli. S pomocí našeho úžasného třídního jsme nacvičili nejlepší vystoupení.

Na lyžáku jsme taky zářili, protože máme spoustu talentovaných sportovců, nebylo tedy moc co zdokonalovat. A navíc jsme se moc bavili při našich společenských hrách.

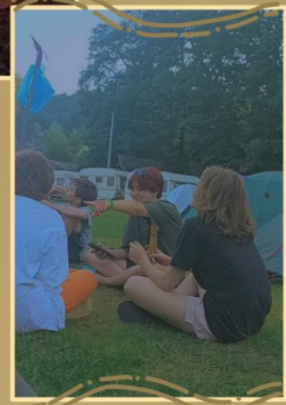
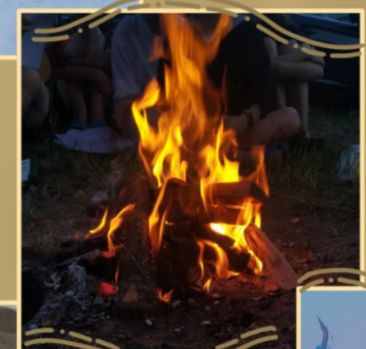
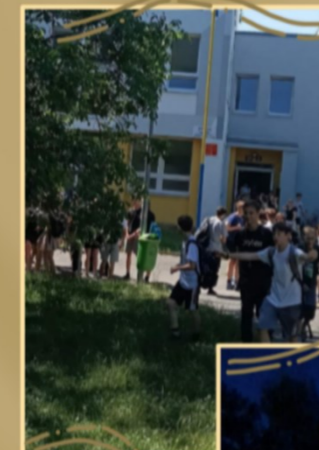

SCAN ME

Zde můžete najít naše vystoupení

3.F

Naše kmenová třída 204 je historicky první učebnou otevřenou pro všechny organizmy a především naše pojmenované květiny. Tento počín inspiroval i studenty ostatní, jejichž třídy jsou postupně též zaplňovány rostlinami se jmény. Kromě květin jsou v naší třídě vítáni i jiní živočichové. Našimi prvními jsou dvě chobotničky Edward a Herbert, nejnebojácnější strážci třídy vůbec, jejichž výrazy by dokázaly vraždit. A pak jsme měli Housenku, královnu všeho hmyzu, která však nečekaně zmizela a zůstala jen v našich vzpomínkách. Z úcty k housenkám se také naše třída pyšní pořádáním housenkového/spacákového turnaje, při kterém jsme si vytvořili mezi táborníky slušné publikum. Náš posvátný totem je pak symbolem nezávislosti třídního ducha a jeho existence nás dodnes inspiruje jediným slovem: BrAcHyBIAsTy. Včetně mnoha mafiánských skupin a gangů v 3.F existoval i ten nejvýznamnější: bossygang, který se vyznačoval rázným odmítáním nosit obuv a ponožky i za těch nejdrsnějších podmínek. Mnoho vzpomínek pak najdeme v Parku Václavka, kde jsme trávili hodiny. Stále je tam místo, naše místo, kde stávala úžasná houpačka, po níž zůstalo jen prázdné.

3.G

Školák nezlobí svého učitele jen z nenávisťi nebo pohrdání, ale prostě z radosti, že dělá nedobrotu: to odpovídá potřebě jeho povahy. - Edouard Claparède

Nikdo z nás není natolik moudrý, že by čas od času nepotřeboval poradit. - Schlesinger

Vzdělání: cesta od nafoukané nevědomosti k ubohé nejistotě. - Mark Twain

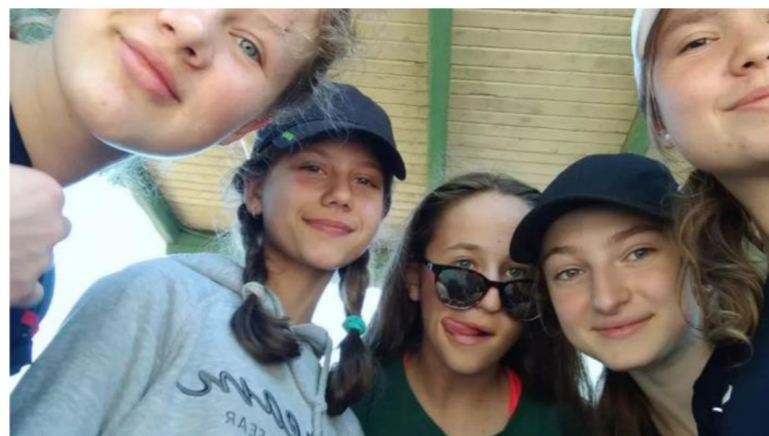
Vítáme Vás u dvoustránky věnované naší třídě 4.F. Rádi bychom Vám shrnuli naše dosavadní společné zážitky nejen ve škole, vyzdvihli pár nadaných studentů a snad Vás i trochu pobavili.

Na gymnázium jsme nastoupili ve školním roce 2019/2020. Stihli jsme jet na adaptační kurz, na který moc rádi vzpomínáme, ale bohužel nás (ostatně jako všechny) ze začátku roku 2020 postihla covidová pandemie a ruku v ruce s ní i uzavření školy v březnu téhož roku.

Na online hodiny jsme se vzorně dostavovali. To, co se při nich dělo za každou vypnutou kamerou a mikrofonem zůstane ale navždy záhadou. Od března jsme se pak viděli až na vysvědčení. V září jsme s nadějí na normální školní rok zasedli zpět do lavic, ale výuka z dob před covidem skončila skoro rychleji, než začala. Zpět tedy domů za počítače. Prezenční a distanční výuka se nám střídaly skoro až do konce roku a bohužel jsme přišli o lyžařský zájezd. Je nutno dodat, že covidová pandemie naší školní docházce přidala kompletně nové zkušenosti, které neměli ani naši prarodiče a snad je nebudou mít naše děti. Myslím si ale, že každotýdenní covid testy nikomu nechybí.

Tercii jsme už statečně celou odchodili prezenčně, ale že to bylo něco. Úkoly a testy se hromadily a snad všem se nám aspoň párkrát chtělo schovat do bezpečné zóny za vypnutou kamerou a mikrofonem. Na konci roku nás paní profesorka třídní vzala na výlet na Malou Skálu. Spali jsme ve stanech, chodili jsme na výlety a v jednom dni jsme stihli sjet 9 kilometrů po Jizeře a pak si jich zase 9 odšlapat zpátky do kempu na koloběžkách. Byl to od adaptáku náš největší výlet a moc jsme si ho společně užili.

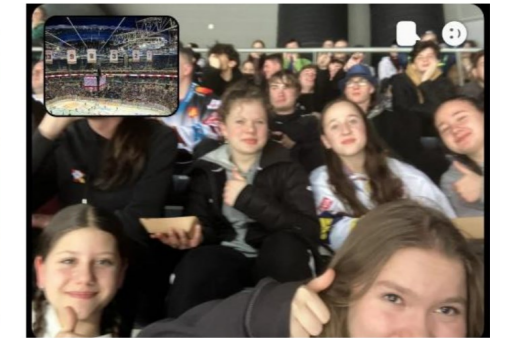

Slíbili jsme Vám také představení pár z mnoha nadaných studentů naší třídy.

V matematických soutěžích naši třídu a potažmo i celou školu už tradičně reprezentuje Terka Kubínová. A že se jí daří – stala se nejúspěšnější žákyní v Praze 9 za rok 2021/2022 a v tomtéž roce získala i 3. místo ve finále ČR v soutěži Pangea. Letos ovládla okresní kolo Matematické olympiády a zajistila si tedy i postup do krajského kola. Spolu s Luckou Řehulkovou také reprezentovaly naši školu

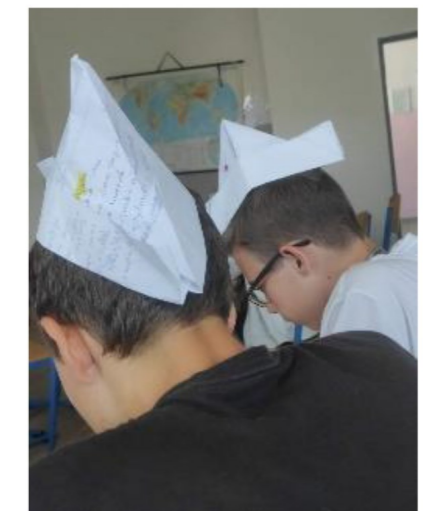
v obvodním kole Fyzikální olympiády. No ale hlavu na matiku nemá jen Terka – třeba Lukáš Lubelec se tento rok umístil na 3. místě školního kola Pythagoriády.

Ani jazyky nejsou pro naši třídu velkou neznámou. Na konverzační soutěži v angličtině jsme šli čtyři, Eliška Pilařová se umístila na prvním místě a reprezentovala školu v obvodním kole. Ve francouzštině obsadil Ondra Rozsival druhé místo a Eliška první, takže nás bude prezentovat v krajském kole. V češtině obsadila Eliška třetí místo.

No a ztraceni rozhodně nejsme ani ve sportech. Amča Kalčevová hraje softball a na konto svých mnoha úspěchů si s týmem může připsat výhru na loňském mistrovství Evropy v kategorii do 15 let a tím zajištěný postup na mistrovství světa do Tokya, které se bude konat tento listopad. Stala se také nejlepší pákačkou na MČR. A školu krásně reprezentovali i Vojta Klimt, Ondra Rozsival a Radek Boháč, kteří se na přespolním běhu tento rok umístili na 2. místě.

Kvartu už máme z půlky za sebou. Někteří z nás se přihlásili na výměnný pobyt do Kolína nad Rýnem a v plánu je také poznávací zájezd na sever Anglie a v říjnu do Francie. Příští rok se také ponese ve znamení tanečních, do kterých začneme celá třída chodit. Teď ale většina našich myšlenek nesměřuje k šatům a tanci, nýbrž k neúprosně se blížící malé maturitě. Člověk si pořád říká, jak je to daleko, ale právě teď nám do ní zbývá už jen něco málo přes dva měsíce. Jistě si tedy dokážete představit, že čím dál víc našich konverzací se točí kolem funkčních stylů, poměrů mezi větami hlavními, kvadratických funkcí, pohybových úloh a toho, jak zvládneme malou maturitu z matematiky bez kalkulačky, ke které si většina z nás vybuodovala silné citové pouto a bez ní nedá ani ránu. Takticky se snažíme vybrat si volitelný předmět, u kterého by nás špatná známka s váhou 10 zabořila nejvíce a pokoušíme se přesvědčit naše přátele, aby s námi šli na stejný předmět. Máme totiž stále tu naivní představu, že pokud se budeme učit spolu, dopadneme lépe. Vzorečky a druhy metamorfovaných hornin nám pomalu plní mozek i duši, bohužel si už nejsem jista, že to mohu nazvat metonymií, stává se z toho krutá realita. Pokud ale toto vydání Almanachu čtete až na oslavách 50. výročí školy a někde v davu jste zahlédli třídu 4.F znamená to, že jsme přežili a malou maturitu máme, snad úspěšně, za sebou. Teď už můžeme nechat naše myšlenky, aby se rozutekly kam se jim jen zlíbí.

2
0
2
3

*„Dear Maths,
I am tired of finding your x. Just
move on buddy, she is gone.“*
- moudrý člověk na Pinterestu

*„Když ti dítě uteče,
Halina ho upeče.“*
Halina Pawlowská

*„Don't try suicide,
nobody's worth it-“*
- Freddie Mercury

*„EVERYBODY WANTS TO
RULE THE WORLD (my taky)“*
Kája H., Nela, Eliška

*„Už podle fotky jste poznali,
že nemáme fantazii“*
Gita, Lucka S.

„Máme životy dva...“
Anička Z., Anička M.,
Kája M., Štěpánka

2
0
2
0

„Tož to ne toto-“
Salih, Ondra, David,
Tomáš S., Karel,
Štěpán P.

„To je výplatný...“
Julča, Šárka, Lucka B.,
Terka, Eva

„Náš vztah je něco víc!“
Váša, Erik, Martin

5.F BANDITI

JOSEF JAN ABRHÁM

Nech si tu omáčku na doma, brouku

JITKA PUCHMAJEROVÁ

Tak co banditi, komu to dnes spočítáme?

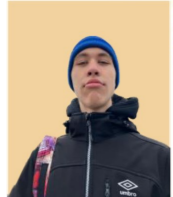

KLÁRA BARTOŠOVÁ

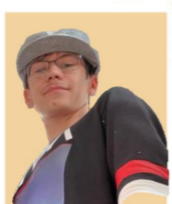
Can we get Virgin Mary?
No we have Virgin Mary at 5.F
Virgin Mary at 5.F :

JAN BRABENEC

"Šťastný člověk je člověk, který se fláká,,

ŠTEPÁN BRUMOVSKÝ

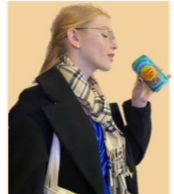
Pokud to nepůjde násilím, půjde to větším násilím

MICHAL BURIAN

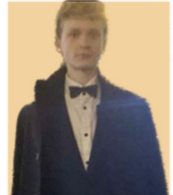
Mongolsko

MICHAELA BUZALKOVÁ

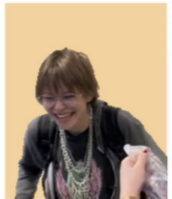
"You taste like watermelon and I just love sugar,,

TOMÁŠ DRBA

Nicholas Goatifi

EMMA HELLEBRANDOVÁ

Live, laugh, love potato

KRYŠTOF HOSCHL

Osvícen

DAVID JANDA

Suchý listí prdel čistí

EMA JANEČKOVÁ

xoxo

MICHAL KADRNOŽKA

Nicholas Goatifi

JUDITA KOSOVÁ

"neumí uznat urážku"

ADAM KRÁLÍK

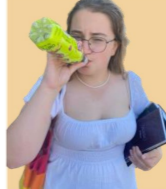
"Stále není zítřek, pamatuj na to."

KLÁRA KŘIVÁNKOVÁ

#botík nezabíjí, ale pokouše

JANA KUBOVÁ

Moje vůle k životu byla pohřešovaná tak dlouho, že byla prohlášena za mrtvou

KAREL KVAPIL

Nemám rád avokádovou pomazánku

JAKUB PAVLÍČEK

„Čaroděj nikdy nechodí pozdě, Frodo Pytlíku. Ani moc brzo. Přichází tehdy, kdy chce.“
- Gandalf

EMA PROVAZNÍKOVÁ

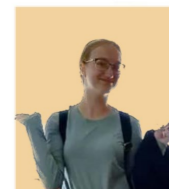
Když nemyslíš na Ježíše, tak myslíš na kraviny

ALEXANDR PRŮCHA

Sasinoo

KATEŘINA RAJDLOVÁ

Hlavní fotografka třídy

TAĀNA REZKOVÁ

"Mám neprůstředný týdenní rozvrh volna"

BARBORA ŘEZNIČKOVÁ

Kdo je Bára ?

NICOL SELICHAROVÁ

Já to ještě vytáhnu

JAN SMUTNÝ

Medík

LUCIE ŠTASTNÁ

Jsem šťastná?

DOMINIK TANDLER

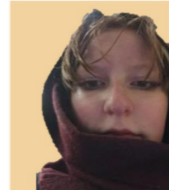
Ten kdo má rád matiku, je závislej na piku

KLÁRA VÁVROVÁ

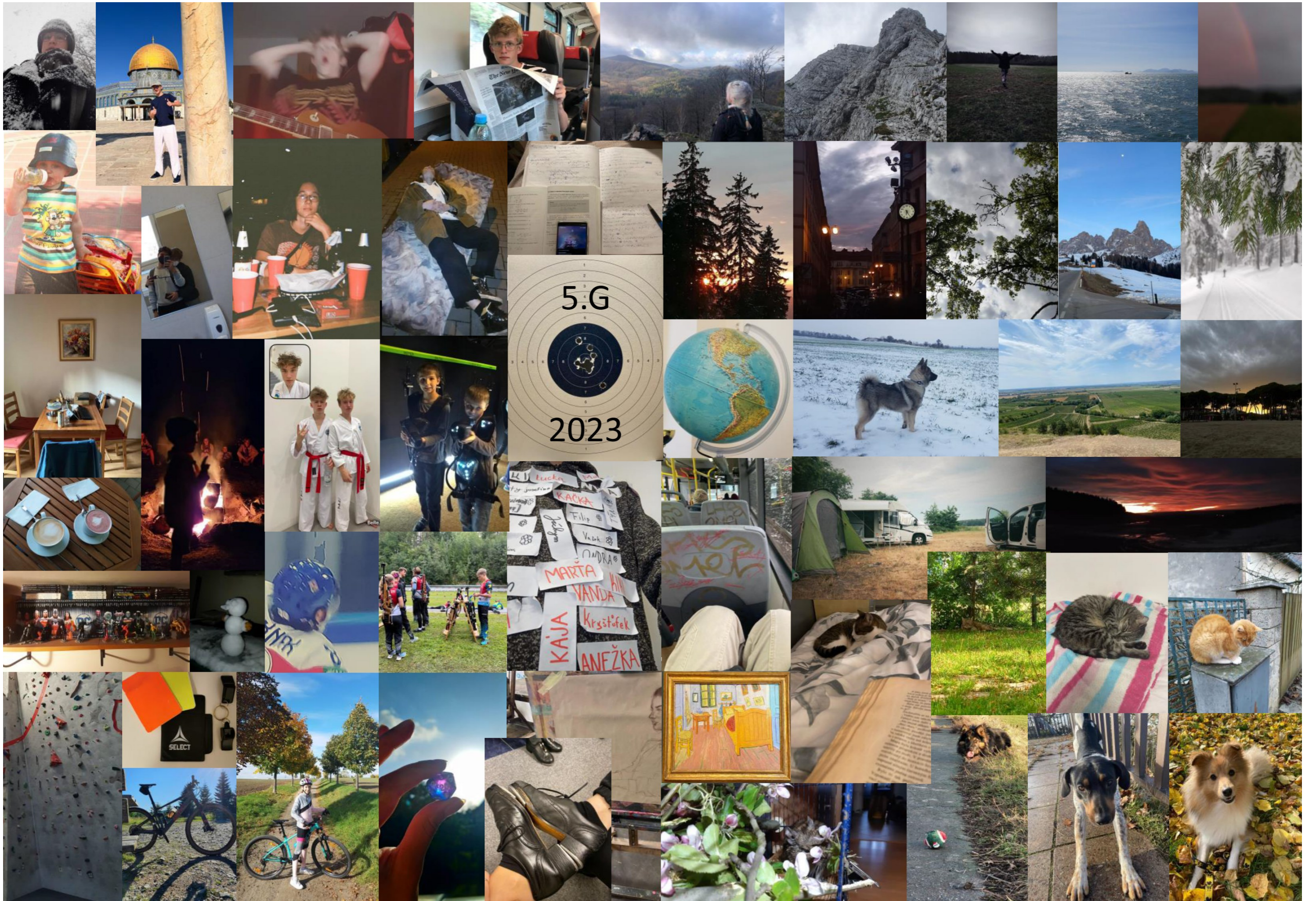

Kde mám klíče?!?!

KAROLÍNA VELIČKOVÁ

„Když nemáš matiku v hlavě musíš ji mít v peněžence“

1. A

2022/2023

Adam je plný informací,
využije je při řešení operací.

Planeta Praha, z tama je Bára,
tam dýchá smog hned zrána.

Honza nebo Štěpán,
z němčiny je vyčerpán.

Já jsem Kuba,
po náměstí honím holuba.

Jménem mým je Marie,
nejlepší přítel mne kniha je.

Jestli Terezku nazveš nánou,
vezme tě po hlavě integrálou.

Adél černé vlasy má,
krásou všude oplývá.

Když špatně vyslovíte jméno Cami,
dostanete ránu do hlavy.

Stabilní jsem jako 235 uran,
váš ukrajinský žák Ivan.

Kryštof gym miluje,
velmi rád posiluje.

Jmenuji se Martin Kybal,
rád hraji basketball.

Verča ve škole nedává pozor,
potřebuje kolem sebe dozor.

Jmenuji se Alenka,
mám oči jako panenka.

Říkají mi Deniska,
jen tak někdo si mě nezíská.

Jmenuji se Jonáš
a mám ve všem guláš.

Jmenuji se Michal,
pořád bych jen vzlykal.

Ďolík, Matěj, hokejista,
má přezdávka není jistá.

Kolem budoucnosti mají všichni plno otázek,
Verča si bezstarostně kreslí obrázek.

Jmenuji se Andy,
je se mnou kopa srandy.

Když se koukneš na Edit,
přestaneš se soustředit.

Pro Julču není easy
pochopit, co znamená dizzy.

Mladá slečna Michaela,
do školy se netěšila.

Pak je tady Pája,
ten je třídní frája.

Vojta bambusu král,
snad zazní mu chorál.

Aneta růžová,
gravitace nulová.

Mé jméno je Eliška,
stále věřím v Ježíška.

Kája milá, přátelská,
povaha je ďábelská.

Mari počítače staví,
stále názvosloví kazí.

Sára je fakt bedna,
vyhrabe se ze dna.

Zakončí to Vrba,
přesný opak blba.

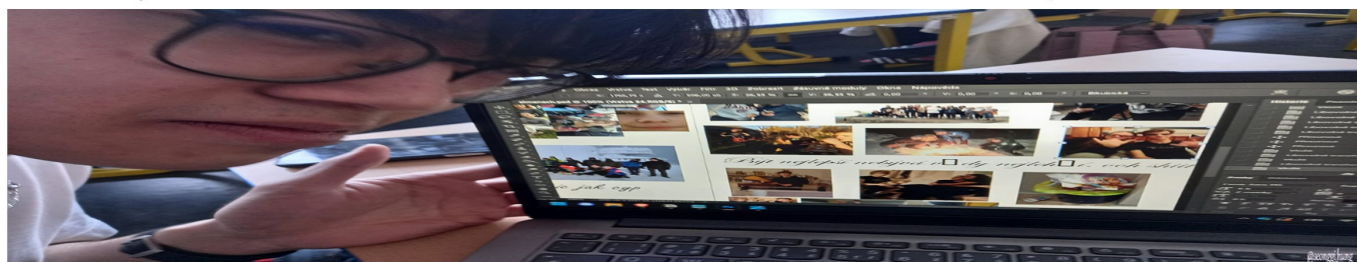
Gábi má vždy boty čisté,
zní to jako velké klišé.

Soupeř čumí jako vrána,
když mu Terka z bloku mává

Šestá F

(Takhle se tvořil almanach)

Byby
Janička
Barča
Klárka (kámoška) Karel
Terka
Duda Jakub Dudek
Drsný James Kubíček
Slečna Holá
Zůza
Andy (ne kordilery)
Skeligus
<https://www.twitch.tv/koblihe> (pls follow)
Lola
Lusía
Gigač Ježíš MAX
Ana (stisk jak medvěd) Nerver
die Hung Gi Hung (with unspoken rizz)
Matěj Timi Čáp
Ape
Alička Alice pro
Martin (taktika půlměsíce do boje!!)
Mart'as
Slanina
Zlatka Šárka
Jojo
Niko-chan

Být nejlepší nebývá vždy nejlepší

(géčko je lepší)

chata v japonsku

sněžný vály

Školní bruty

Windi shgrätz

Tady měl být QR kód ale už nemám energii

6.G

Když se nás jednou paní profesorka zeptala, co si představíme, když se řekne 6.G, zaznělo několik podobných, ne moc hezkých slov:

komplikovaná, pasivní, rozpolcená...

Myslíme si, že jsme ale třída jako každá jiná, svým způsobem v sobě však dost často vyvoláváme pocit chaosu. Chaosu, který ale dokážeme dostat pod kontrolu, když je potřeba.

Naše sexta je tak trochu originál a nedá se nahradit. Málokterá třída může říct, že jim na nástěnce visí 28 papírových Π a k tomu 28 obalů od plechovek. My to říct můžeme! Není se tedy asi zrovna čím chlubit, ale co už, aspoň je s námi legrace.

Určitě nejsme třída s tím nejlepším kolektivem, neaktivnějšími žáky a skvělým prospěchem. Většinou se nedokážeme domluvit a spolupracovat. A už vůbec nejsme jednotní. Často se uchylujeme do skupinek. Přece jen - je nás skoro třicet, je tedy v podstatě nemožné, aby každý vycházel s každým. Každý z nás se svými vlastnostmi zcela liší od ostatních. Někteří jsou chytří a všem pomáhají, další jsou drzí a někteří zase úplně jiní. Každý je však svou vlastností jedinečný a výjimečný.

Nemáme tedy málo vad, ale i přes to všechno jsme v jádru třída

vtipná, nadaná, rozmanitá, inteligentní....

Snad nás tak vidí i ostatní.

Óda na Gymlit

Gymlit, to je gympl dobrý,

v barvě žlutý, černý, modrý,

počítače, pýcha školy,

tenhle rok jedem na hory!

Na lyžáku si užijeme legraci,

„Hello, Pec pod Sněžkou, jsou tu druháci.“

Také složím poklonu tomu,

kdo nenapálí to do stromu.

Narýsuji kruh a čtverec,

ne těláku rozený střelec.

Dostojevskij – Zločin a trest,

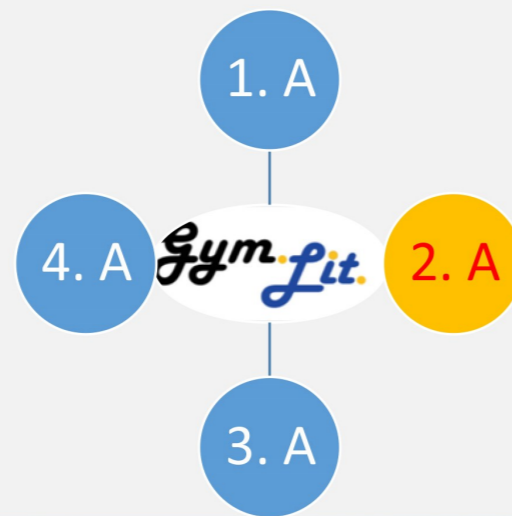
učit se na testy je ale bolest.

Maturita z matiky,

bude problém veliký.

Kdybych ji i přesto dal,

tak jsem našel Svatý grál.

Všechno to začalo v lednu přede dvěma lety, když jsem si vybíral svou školu. Na začátku května nadešel den D, já šel psát přijímačky a ... světe, div se, za tři týdny jsem dostal oznámení, že mě přijali.

Celé prázdniny jsem se zaobíral především jednou otázkou, jak asi člověk, jako jsem já, dokáže zapadnout do nového kolektivu. A pak přišla ta chvíle. Bylo ráno 1. září, já kráčel chodbou ve třetím patře a dveře naší kmenové učebny se rychlým tempem blížily. Kolik lidí tam už asi bude? Kam si mám sednout? Jak se mám tvářit? Otázky mi jen vířily hlavou a já vešel do dveří. Prošel jsem uličkou a sedl si až do úplně poslední lavice. Za chvíli začala první hodina a já se trochu uklidnil. Když zazvonilo a byli jsme propuštěni, vůbec jsem nevěděl, s kým a jak se mám bavit, tak jsem zvolil v tu chvíli pro mě asi nejlepší způsob boje a strategicky jsem co nejrychleji ustoupil až na autobusovou zastávku a odjel domů.

Další den jsem po litém boji přepral své introvertní já a začal si povídat se svými spolužáky. Po společném obědě jsme si vyměnili kontakty a přidali mě i do nové třídní skupiny. Na adaptačním pobytu už jsem se cítil dobře, po několika seznamovacích hrách jsem zjistil, že i Ivan je introvertní a Standa stydlivý, a tudíž se nemám čeho bát.

Po dvou letech můžu říct, že mé obavy byly opravdu zcela zbytečné a mezi spolužáky jsem si našel úžasné kamarády. Teď už jen doufám, že to spolu přežijeme zbylé dva roky a úspěšně složíme maturitu.

2.B

ADAPTAČNÍ KURZ A NAŠE PRVNÍ AKCE

PAUZA NA CELODEŇÁKU A POFEL PŘED JEDNOTOU

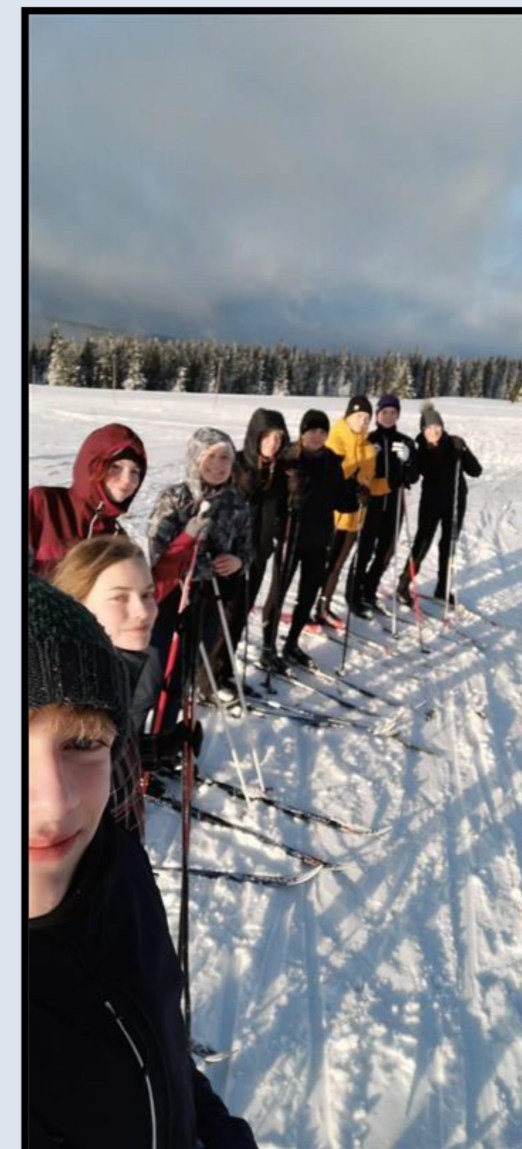
VÝLET NA KONCI PRVNÍHO ROČNÍKU DO ZADNÍ TŘEBANĚ

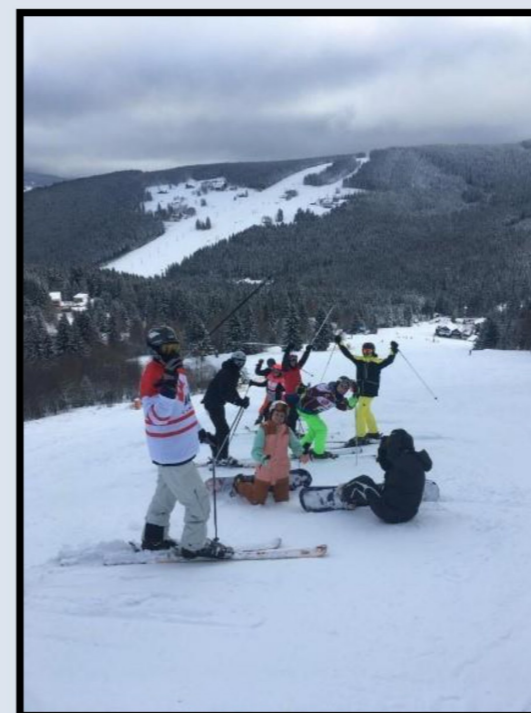
VÁNOČNÍ TANYNY PO LEDNÍM HOKEJI

ZEMIČOVO SELFIE PO VYBLBNUTÍ VE SNĚHU

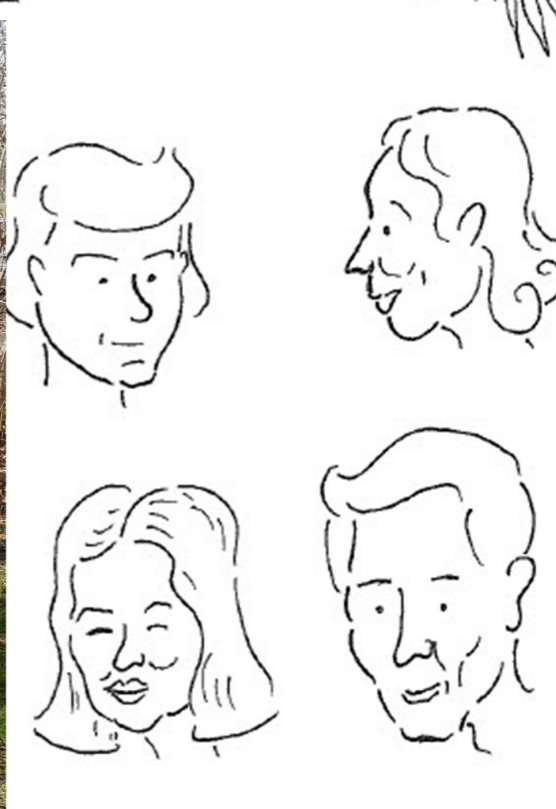
PRVNÍ KONFRONTACE S BĚŽKAMI

ZÁVODNÍCI Z 2.B NA SVAHU

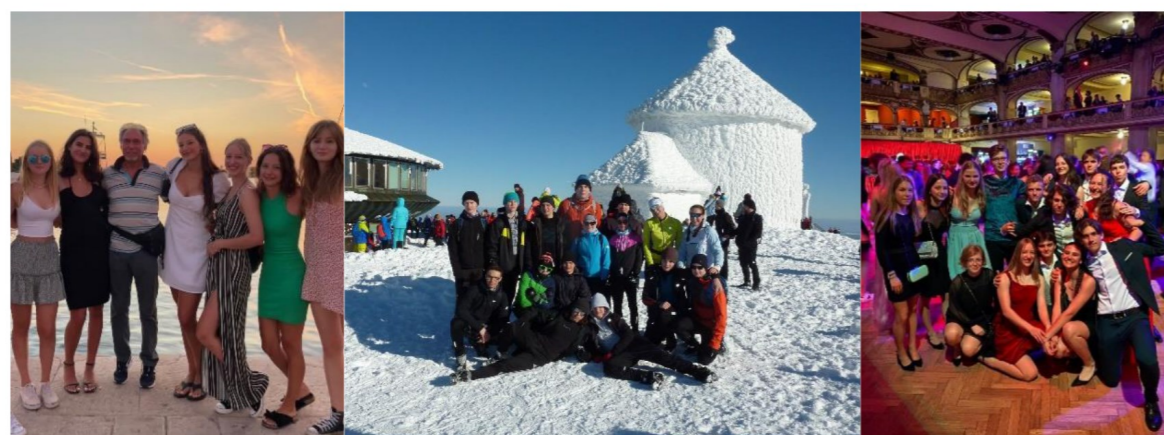
SELFIE Z CELODEŇÁKU NA BĚŽKÁCH

Upřímně, začátky naší třídy už si příliš přesně nevybavuju. Zlí jazykové tvrdí, že s pamětí je to holt v dospělosti jenom horší. Sem se nicméně hodí napsat pravdu. Sice, že bláhové vzpomínky byly vytlačeny stěžejními poznatky, jež do mojí hlavy už přes sedm let vytrvale pumpuje naše výběrové gymnázium. Z našeho týdenního adaptačního kurzu si možná pamatuju jen jednu věc, ale rozdíl mezi monzunem a pasátem vysypu i kdybyste mě vzbudili o půlnoci. Což by se vám nepovedlo, neboť bývám zpravidla vzhůru. Budí mě noční můry o orientačním běhu v okolí Holan.

Další styčný bod mého chatrného vzpomínání jsou lyžařské kurzy ve druhém a šestém ročníku. Rozumím, ty čtyři roky mezi nimi je doba dlouhá, ale myslím, že nám, studentům osmiletého gymnázia, plyne čas trochu jinak. Víím, že je to hloupost, ale už jsem absolvovala příliš mnoho tandemových hodin ZSV, abych si zabránila tu myšlenku rozvíjet. Za ty čtyři roky si obyčejní smrtníci museli vybrat střední školu – tedy částečně, jaký má být jejich budoucí život. My jsme museli vybrat, jakou cestou se prodereme na běžkách na Výrovku v Krkonoších a jakou barvu budou mít naše plesové stužky (což je ovšem s výběrem SŠ téměř srovnatelné).

Pochopitelně měnili se někteří spolužáci (vzpomínáme) a někteří vyučující (snažíme se zapomenout). Měnili jsme se i my, protože dospívání je jako testy jistého pana profesora na biologii. Příprava je v podstatě nemožná, a nakonec se bez ohledu na výsledek nelze ubránit pocitu, že byl člověk nějakým způsobem podveden. Má být skoro dospělý a místo toho dostane trojku z něčeho, co začneme brát až příští hodinu. Bylo nám třináct a pak najednou pomalu osmnáct a byli jsme jiní, až na to, že skoro ne, pořád nejsme.

Porce obědů ve školní jídelně jsou stále stejně malé jako před sedmi lety, jenom si to teď víc uvědomujeme. Hlad nicméně vytrvale zaháníme ohříváním polívčičky na hodinách českého jazyka. Neměnná zůstává rovněž úroveň španělského jazyka skupiny A2 a také náplň hodin Fyziky. Naučit se španělsky pozdravit a nakreslit elektrický obvod zkrátka vyžaduje konzistenci. Konzistentní je i nezáměr a ignorace funkce služby a ostatních, ačkoli asi před rokem jsme podlehlí nátlaku a zvolili pokladníka.

Největší změnou prošla za ta léta asi ta naše 304. Jako první odpadlo plátno, pak se tam pár let válelo, než ho někdo odnesl a my jsme začali promítat na zeď. Projektor se měnil už asi třikrát, což je stále méně, než kolikrát se opravovaly hodiny. Nicméně nefunguje ani jedno. Počítač se zatím drží, ale podobně jako my většinu dnů už jen silou vůle. Třída je to mizerná, ale je naše. A když do ní ráno přijdu a rozhlédnu se, sedí tam pořád vesměs ta stará známá 1.G., banda zoufalců, skunků, křemílků a slečen vedle slečny Mlčákové. A v rozmezí dalších patnácti minut zpravidla dorazí i zbytek.

Letos nás čeká ještě sportovní kurz, což by bylo asi ideální zakončení tohoto mého exkurzu (hehe) do našeho dosavadního gymlit působení. Žel ještě nenastal, a tak mi dovoluňte vyřešit závěr formátu poplatnou patetickou nostalgií. Ta neměnnost totiž byla a je skvělá. Naše doba je dobou turbulentní a jak na našem přírodovědném gymnáziu pochopitelně víme, konstanta se do rovnice vždycky hodí, i když se nedá zapamatovat a sníží počet neznámých jen ze čtyř na tři.

Odhaduju, že příští rok se rozvášníme u výběru barvy maturitních šerp a že k maturitě někdo dorazí pozdě, někdo se před didaktickým testem z češtiny přihlásí, že pořád nechápe větné členy, což nebude vadit, protože se jistě najde někdo, kdo celou zkoušku bude chtít odložit a všichni se shodneme, že nám ji přece nedá! Jestli se to takhle nestane, ušetří mi to možná trochu stresu, ale budu smutná. A jestli se to takhle stane, budu smutná stejně, protože to bude naposledy. Náš třídní kolektiv je jako naše paní profesorka třídní a naše akademické výsledky. Nejsme perfektní a možná nevíme, jak to děláme, ale nakonec jsme stejně na celém tom našem gymnáziu nejlepší.

PS: Děkujeme spolužákům!!!

Oscar Wilde by
nám měl co
závidět

Tým s nejnižším
výškovým průměrem,
ale největším týmovým
srdcem

Naše basketkačky
s Žižkovským
vysílačem

Přes splněnou
negativitu jsme
zůstali pozitivně
naladěni

Zkrátka jsme třída
plná akademiků

Gardistům z nás
padaly čepice

3.A

8.F

Oldřich Buzek

Bety J.
Marky B.
Šári
Evča
Adélka
Béa
Terežka H.
Anička

Jolča
Lucinka
Jani
Terežka T.
Libunka
Bety K.
Zuzanka

Martínek
Topa
Dejv
Míra
Ráda
Štěpíček
Kubík
Tomík

Davídek
Zdeneček
Jáša
Agi
Jindřiška
Matkétka

Začali jsme v září roku 2015 . . .

8.G

„Omlouvám se, měl jsem rehabilitaci.“

„Omlouvám se, ale úkol jsem neudělala, aby ho ode mě nemohli ostatní opsat.“

STUDIJNÍ

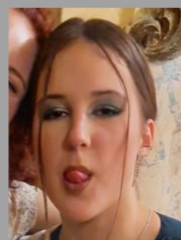

„Mému úkolu nebylo moc dobře, tak radši zůstal doma.“

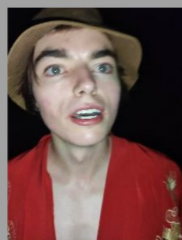
„Omlouvám se, že jdu pozdě. Papoušek mi zapadl za skříň.“

Omluva: došel tvaroh

„Omlouvám nepřítomnost dcery na ranní výuce (myslela, že už je víkend).“

„Omlouvám se z dnešní výuky, předávkoval jsem se kofeinem.“

PRŮKAZ

„Dobrý den, milá paní profesorko Cihelková, ráda bych se omluvila z dnešní výuky. Eskalátor měl zpoždění. Děkuji za pochopení. S pozdravem, Kulíková Sarah“

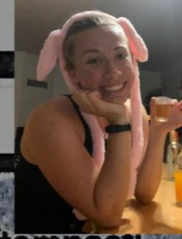

„Omlouvám se za nepřítomnost na online hodinách. Had mi snědl myš.“

Skola

OMLUVNÝ LIST

Jméno a příjmení:

Třída:

Datum	Důvod nepřítomnosti	Podpis rodiče (zákonného zástupce)	Podpis vyučujícího
	Omluvenka: dobřečela	„Omlouvám se, ale dnes nemohu přijít do školy, nabírám tvůrčí inspiraci.“	Omluvenka: fatální zaspání budíku
		„Opět omlouvám dceru Elišku z hodiny tělesné výchovy z důvodu menstruačních bolestí.“	
		„Omlouvám svou dceru Terezu z důvodu nepříznivé předpovědi horoskopu.“	
		„Omlouvám se z cýuky, keště se mně nevyrchal alkohol skonzumovabý přez víkems.“	
	Omluvenka: Nemohl přijít na výuku, protože v hospodě vyměnil čip od školy za pivo		Omluva: koukl, ale neviděl

. . . a dokončíme (v roce 2023)?

4.A (2019-2023)

CYKLISŤÁK

Kalokaghatia. Krásnou duší nabytou vědomostmi samozřejmě všichni máme. A abychom dosáhli i krásy tělesné, vydali jsme se na konci třetáku na cyklo-vodácký kurz. Kvůli lockdownu to byl teprve náš druhý společný výlet. Luxusní ubytování nikdo z nás samozřejmě nečekal, proto jsme všichni byli rádi, že na každé chatce bylo dost postelí a alespoň jedna funkční zásuvka. Šťastnější z nás dokonce měli i lednici.

První den jsme nasedli na kolo a s větrem vanoucím proti nám jsme všichni dojeli až do Třeboně. Téměř všichni pak dojeli i nazpět. Úctyhodné.

Čeho je moc, toho je příliš. Proto jsme den druhý strávili na vodě. Tam nás čekal úspěch za úspěchem. Někdo se převrhl hned ze začátku, někdo se držel a vykoupal se až ke konci. Dokonce mezi námi byli i tací, kteří nekontrolovatelně najeli na spadlý strom a předek lodě jim trčel dobrých 30 cm nad hladinou. Do cíle jsme se doplavili všichni a večer nezbývalo nic jiného než slavit úspěch.

Třetí den nadšení začalo pomalu opadávat, a tak dopoledne někteří vystřídali kolo za odpočinek. Pan profesor Lansdorf se na tuto skupinku usmál a zakřičel „LEMRY!“ pro neznalé situace bych ráda podotkla, že lemra je označení pro někoho, kdo je fyzicky i psychicky indisponován. A tak se zase jelo. Odpoledne jsme si ještě užili vodu. Po návratu do kempu jsme už jen začali balit a těšit se na návrat z divočiny.

CHORVATSKO 2022

Bylo nám jasné, že čtvrták nebude sranda. A tak se asi polovina třídy vydala načerpat dostatek vitamínu D do Chorvatska. Až na decentní problém, kdy se pan řidič při odjezdu nezvládnul nalodit na trajekt, bych tento zájezd ohodnotila alespoň 13 body z deseti. Byl to čistě a jednoduše BANGER. Nemá cenu popisovat den za dnem, bylo toho tolik. Například přírodní neperlivá minerální voda Jana. Láska na první pohled. Všichni jsme jí propadli. Voda, která je vyloženě pohlazení pro všechny části lidského těla. A ta lahev...

Ukázalo se, že v Chorvatsku mají velmi dobré pomerančové džusy, byly však moc sladké. Tak jediné východisko bylo namíchat džus s Janou.

V průběhu zájezdu měly dvě spolužačky narozeniny. A tak jsme jeden večer tiše oslavovali na balkoně, dýchali jsme čistý mořský vzduch a klidně jsme si povídali. Na chvíli se za námi zastavil pan profesor Lorenc. Ten večer jsme vyměnili pomerančový džus za džus jahodový a višňový.

Bylo to krásné a do školy se nám vůbec nechtělo. Bohužel to nešlo jinak. Utratili jsme poslední kuny a vyrazili jsme domů.

